

Arrest

nr. 121 361 van 24 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 december 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 12 november 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 december 2013 met refertenummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. KASONGO, die *loco* advocaat L. BEERDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 14 mei 2013 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Zij diende op 13 november 2012 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Bij beslissing van 8 mei 2013 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, ingevolge de aanvraag van 13 november 2012. Op 12 november 2013 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Die beslissing werd op 13 november 2013 ter kennis gebracht. Dat is de bestreden beslissing:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 14.05.2013 werd ingediend door: (...).

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1 ° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid; (...)

Als bewijs van zijn bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten voor:

- uittreksel dd. 08.08.2013 van de FOD Economie betreffende de gegevens van een onderneming natuurlijke persoon; brief dd. 23.01.2013 van Zenito met een fiscaal attest met betrekking tot de door de referentiepersoon betaalde bijdragen voor het jaar 2012; attest 'bewijs van aansluiting' dd. 09.08.2013 (Zenito); printscreen Ventouris.

Uit het geheel van deze documenten blijkt dat de referentiepersoon sedert 06.04.2012 ingeschreven is als zelfstandige in hoofdberoep. Er worden echter geen verdere gegevens omtrent de inkomsten van de referentiepersoon uit deze zelfstandige activiteit voorgelegd.

- rekeninguittreksels waaruit blijkt dat de referentiepersoon in de periode half juni - begin augustus 2013 tewerkgesteld was via interimarbeid. Aangezien interimarbeid per definitie tijdelijk van aard is, er slechts inkomsten van enkele weken worden aangetoond, is met de voorgelegde rekeninguittreksels niet aangetoond dat de Belgische onderdaan heden over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Uit het geheel van de voorgelegde bewijzen blijkt op onvoldoende wijze dat de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Als bewijs van haar persoonlijke tewerkstelling legt betrokkene rekeninguittreksels voor waaruit blijkt dat ze tewerkgesteld is bij de referentiepersoon en hiervoor in de periode april - juli 2013 maandelijks een loon uitbetaald kreeg. Echter, er kan met deze documenten geen rekening gehouden worden in de beoordeling van de stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen. Bovendien is het de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijkte verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis:

artikel 7, § 1, 1° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

"De bestreden beslissing somt een aantal dokumenten op die door konkluate aan het dossier zijn toegevoegd. Gesteld wordt dat er echter geen verdere gegevens omtrent de inkomsten van de referentiepersoon uit diens zelfstandige activiteit zijn voorgelegd. Dit wordt echter betwist en geeft aan dat de bijgebrachte stukken onvoldoende zijn onderzocht. Met name heeft konkluate bankuittreksels van ING-rekeningen bijgebracht op naam van de referentiepersoon. Een rekening van de referentiepersoon is een rekening van de eenmanszaak inzake autoverkoop (op naam van VA). Dit gaat derhalve om een professionele rekening op naam van de betrokken zelfstandige handelaar. Een tweede rekening betreft een zuivere privé rekening, eveneens op naam van de heer VA). Periodiek betaalde de heer VZ zichzelf een vergoeding uit door storting van een bedrag van de professionele rekening op zijn zuivere privé rekening. Het is bovendien op aangegeven van de gemeentelijke ambtenaar dat konkluate de bankuittreksels van haar echtgenoot heeft bijgebracht. Uit een grondiger nazicht van de bijgebrachte rekeninguittreksels van de bank kan blijken dat de echtgenoot van konkluate op zijn privé-rekening de uitbetaling ontving van het loon uit zijn interimarbeid en eveneens

de uitkering van de vergoeding in het kader van zijn zelfstandige activiteit. In haar nota met opmerkingen weerlegt de verwerende partij deze kritiek geenszins. In de nota met opmerkingen wordt enkel letterlijk de passage uit de bestreden beslissing overgenomen als zou " uit de rekeninguittreksels blijken dat zij een loon ontvangt uit haar tewerkstelling bij de referentiepersoon."

Uit geen enkel stuk blijkt dat konkluante ooit heeft beweerd tewerkgesteld te zijn bij de referentiepersoon. Ook de rekeninguittreksels waarnaar verwezen wordt laten deze conclusie niet toe, vermits deze rekeningen op naam van de referentiepersoon en niet op naam van konkluante staan. De bestreden beslissing miskent ook de bijgebrachte bewijsstukken, waar ten onrechte wordt gesteld dat er geen bewijsstukken zouden zijn betreffende de inkomsten van de referentiepersoon uit deze zelfstandige activiteit. Konkluante verwijst vooreerst naar de voormelde rekeninguittreksels, die verkeerd geïnterpreteerd zijn door de dienst vreemdelingenzaken en geen inkomsten van haarzelf maar wel degelijk van de referentiepersoon vertegenwoordigen. Bovendien werd een overzicht van de boekhouder toegevoegd aan het dossier die de gegevens van de bankuittreksels bevestigen en de inkomsten uit de zelfstandige activiteit aantonen. Waar de bestreden beslissing derhalve stelt dat er geen bewijsstukken zijn betreffende de inkomsten van de referentiepersoon uit de zelfstandige activiteit miskent de beslissing manifest het bestaan en de inhoud van de bijgebrachte bewijsstukken. Voor de maanden juni, juli en augustus 2013 had de echtgenoot van konkluante derhalve steeds een inkomen van minimum 1.500 € en meer uit zijn zelfstandige activiteit en zijn interim-arbeid samen. Het is bovendien op aangeven van de gemeente Sint-Truiden dat konkluante voor deze voornoemde drie maanden de inkomsten van haar echtgenoot heeft bijgebracht. De gemeente heeft nadien nog een uittreksel uit de kruispuntbank gevraagd, hetgeen konkluante heeft binnengebracht. Hetzelfde geldt voor het bewijs van de betaling van de sociale bijdragen. Een balans kon nog niet worden bijgebracht omdat het over een onvolledig boekjaar ging, maar wel kon een overzicht van de boekhouder worden toegevoegd aan het dossier die de gegevens van de bankuittreksels bevestigen en de inkomsten uit de zelfstandige activiteit aantonen. Er is derhalve een onvolledig en onjuist onderzoek gedaan van de bijgebrachte bewijsstukken, met name de bijgebrachte bankuittreksels, zodoende dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel schendt. Verder stelt de bestreden beslissing dat niet is aangetoond dat de Belgische onderdaan over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Dit wordt tegengesproken door de feiten. Op dit moment heeft de echtgenoot van konkluante een volledig werkrooster en een vaste werkplek verworven binnen het bedrijf S. Landen, niettegenstaande het feit dat nog steeds met interim-contracten wordt gewerkt. Bij S. Landen werden echter talrijke personen reeds jarenlang met een voltijds werkrooster in het stelsel van interim-arbeid. Interim-arbeid hoeft dus geenszins het bestaan van stabiele inkomsten tegen te spreken. Bovendien is de referentiepersoon gerechtigd op werkloosheidsuitkeringen indien hij geen interim- arbeid zou kunnen verrichten. Hierover doet de bestreden beslissing geen enkele uitspraak. Konkluante verwijst naar een eerdere uitspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij eveneens wordt gesteld dat een tijdelijke tewerkstelling niet gelijkgesteld kan worden met tijdelijke inkomsten: Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, arrest dd. 25 maart 2013, nummer 99.704: (...). In de mate de bestreden beslissing steeds een vast arbeidscontract van onbepaalde duur vereist als bewijs van voldoende en stabiele inkomsten in hoofde van de Belgische onderdaan schendt de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel en voegt zij een voorwaarde toe die niet vermeld staat in de wet. Uit de laatste paragraaf van de bestreden beslissing blijkt andermaal dat een vergissing is begaan omtrent de feitelijke elementen van het dossier en deze verkeerd zijn geïnterpreteerd. De eerder reeds aangehaalde bankuittreksels worden verkeerd geïnterpreteerd waar ten onrechte wordt gesteld dat konkluante een loon zou hebben ontvangen en eveneens ten onrechte wordt gesteld dat zij zou tewerkgesteld zijn bij de referentiepersoon. De inkomsten zijn echter toe te schrijven niet aan konkluante zelf maar aan haar echtgenoot. Deze echtgenoot werkt met twee ING-rekeningen op zijn naam: een professionele rekening waarop de inkomsten uit zijn zelfstandige activiteit terecht komen en de kosten uit zijn zelfstandige activiteit worden betaald en een tweede louter privé-rekening waarop het batig saldo uit de zelfstandige activiteit wordt gestort voor verdere persoonlijke consumptie. Dit batig saldo uit de zelfstandige activiteit dient echter gevoegd te worden bij de inkomsten van de echtgenoot van konkluante en is geenszins een loon uit de eigen arbeid van konkluante. Indien de inkomsten uit de zelfstandige activiteit correct worden toegerekend aan de referentiepersoon, dus de echtgenoot van konkluante, dan is aangetoond dat deze samen met de inkomsten uit de interim-arbeid wel degelijk over een voldoende en stabiel inkomen beschikt."

2.2. Verzoekster werpt de schending op van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Verzoekster betoogt dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt gesteld dat zij tewerkgesteld is bij de referentiepersoon, dat de referentiepersoon zelfstandige is en dat hij zelf een vergoeding stort van zijn professionele rekening naar zijn privérekening. Zij betoogt

voorts dat de referentiepersoon in juni, juli en augustus 2013 een inkomen had van minstens 1500 EUR per maand uit de zelfstandige activiteit en zijn interim arbeid.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing stelt: *“Als bewijs van haar persoonlijke tewerkstelling legt betrokkene rekeninguittreksels voor waaruit blijkt dat ze tewerkgesteld is bij de referentiepersoon en hiervoor in de periode april - juli 2013 maandelijks een loon uitbetaald kreeg”* en *“Er worden echter geen verdere gegevens omtrent de inkomsten van de referentiepersoon uit deze zelfstandige activiteit voorgelegd.”*

De neergelegde rekeninguittreksels die zich in het administratief dossier bevinden, zijn op naam van de referentiepersoon en niet op naam van verzoekster. Uit deze rekeninguittreksels kan niet worden afgeleid dat verzoekster tewerkgesteld is geweest bij de referentiepersoon. Het komt de Raad niet toe om na te gaan of deze rekeninguittreksels de inkomsten uit de zelfstandige activiteit van de referentiepersoon aantonen. Het volstaat vast te stellen dat de verwerende partij niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens door ten onrechte te besluiten dat verzoekster tewerkgesteld was bij de referentiepersoon en derhalve de neergelegde rekeninguittreksels niet te betrekken bij het onderzoek naar stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Het enig middel is gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 12 november 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC